

Cartea lui Daniel - Numărul o sută treizeci și nouă

Alinierea profetică a Daniel 11:40 cu realitățile politice moderne: Elucidarea misterului ultimului președinte

Jeff Pippenger

2024-03-16

Luăm în considerare corelarea dintre Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci, și versetele unu și doi din același capitol. Versetul unu identifică timpul sfârșitului în 1989, iar versetul patruzeci marchează, de asemenea, timpul sfârșitului în 1989, prin prăbușirea Uniunii Sovietice, reprezentată de dărâmarea Zidului Berlinului la 9 noiembrie 1989.

Versetul doi identifică pe al șaselea președinte al Statelor Unite după 1989 ca fiind cel mai bogat dintre toți președinții și, astfel, îl indică pe Donald Trump. Procedând astfel, arată că Trump va „stârni” întreaga Grecie, care era Imperiul grec al lui Alexandru cel Mare din versetul trei. Împărăția greacă din versetele trei și patru este simbolul unei împărății mondiale în capitolul unsprezece din Daniel.

William Miller a lansat sintagma „istoria și profeția sunt în concordanță”, iar istoria lui Donald Trump oferă dovezi irefutabile că el nu a fost doar cel mai bogat dintre ultimii opt președinți ai Statelor Unite, ci și că globaliștii din Statele Unite, precum și întreaga lume, îl urăsc pe Donald Trump, cu o ură atât de ilogică, încât mulți o definesc drept nebunie.

Cel dintâi dintre ultimii opt președinți, începând cu 1989, l-a prefigurat în mod clar pe Trump în diverse feluri, confirmând astfel că al șaselea președinte din versetul doi avea, în cele din urmă, să fie al optulea și ultimul președinte. Reagan, ca primul dintr-o serie de opt, îl prefigurează pe al optulea și ultimul, căci Isus ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru prin începutul lui.

Mărturia lui Ronald Reagan, președintele de la timpul sfârșitului din 1989, reprezintă în mod profetic pe președintele care avea să fie ultimul dintre cei opt președinți. După Reagan aveau să mai fie șapte președinți, căci Statele Unite încetează să mai fie a șasea împărăție a profeției biblice la iminenta lege duminicală, iar în perioada premergătoare acelei legi duminicale Statele Unite formează un chip al fiarei, iar acea fiară este a opta, dintre cele șapte. Reagan a fost primul președinte la timpul sfârșitului, în 1989, iar ultimul avea să fie al optulea, adică dintre cei șapte.

Reagan a spus, la 12 iunie 1987, în cadrul unui discurs la Poarta Brandenburg, lângă Zidul Berlinului, în Berlinul de Vest, Germania, adresându-se Secretarului General al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Mihail Gorbaciov: „Domnule Secretar General Gorbaciov, dacă căutați pacea, dacă căutați prosperitate pentru Uniunea Sovietică și Europa de Est, dacă căutați liberalizarea: veniți aici, la această poartă! Domnule Gorbaciov, deschideți această poartă! Domnule Gorbaciov, dărâmați acest zid!” Cea mai celebră replică a primului dintre ultimii opt președinți a marcat împlinirea dărâmării zidului doi ani mai târziu, la 9 noiembrie 1989.

Procedând astfel, accentul pus de Reagan pe dărâmarea zidului i-a vorbit celui de-al optulea președinte, care, în timp ce candida pentru a fi cel de-al șaselea președinte, și-a întemeiat campania pe promisiunea „de a construi zidul”. Primul dintre ultimii opt președinți a cerut dărâmarea zidului, iar Zidul Berlinului a fost dărâmat în 1989, la timpul sfârșitului. La iminenta lege duminicală, „zidul” de separare dintre Biserică și Stat va fi dărâmat, așa cum este reprezentat prin începutul din 1989. La mijlocul acelei perioade, al șaselea președinte, care îi incită pe globaliști, încearcă să construiască un zid pe care ei nu-l doresc, iar când el va fi din nou al optulea președinte dintre cei șapte, un alt „zid” va cădea.

Cel dintâi dintre cei opt președinți este marcat de dărâmarea unui zid care a marcat timpul sfârșitului, așa cum este reprezentat în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci, iar cel din urmă dintre cei opt președinți este marcat de dărâmarea unui „zid” care marchează sfârșitul timpului pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este reprezentat în Daniel, capitolul unsprezece, versetul patruzeci și unu.

Președintele Reagan a fost un democrat devenit republican, o fostă vedetă mediatică, un om cunoscut pentru oratoria sa limpede, cu un simț profund al umorului, un conservator fiscal care a făcut campanie împotriva establishmentului de la Washington, D.C. Totuși, în pofida retoricii lui Reagan din prima sa campanie împotriva establishmentului („mlaștina”) înrădăcinat în capitala națiunii, a ajuns să numească în posturile din cabinet un procent mai mare de politicieni recunoscuți drept globaliști decât oricare alt președinte modern până la acea dată. A mers chiar până acolo încât să-l desemneze pe George Bush cel dintâi drept vicepreședinte, un om ale cărui rădăcini de familie se întind mult înapoi în istoria globalistă.

Trump a făcut campanie pentru epurarea establishmentului pe care îl numea «mlaștina», însă istoricul bărbaților cu care a ales să lucreze îndeaproape îi evidențiază cea mai mare slăbiciune. Aproape toți acei bărbați erau reprezentanți ai «mlaștinii» căreia Trump i se opune cu atâta fermitate. Trump, asemenea lui Reagan, a fost un democrat devenit republican, o fostă vedetă a mass-mediei, un om cunoscut pentru oratoria sa, cu un profund simț al umorului și un conservator fiscal.

Ultimul președinte al Statelor Unite va fi în funcție atunci când chipul papalității (chipul fiarei) se va forma în Statele Unite. Prin urmare, al optulea și ultimul președinte începând din 1989 ar fi implicat într-un război împotriva unei puteri a balaurului, căci tocmai într-un război îndelungat cu balaurul papalitatea a fost întâia oară înscăunată de o putere a balaurului în 538, apoi detronată de aceeași putere a balaurului în 1798, iar ea va fi din nou înscăunată de puterea balaurului, reprezentată de cei zece regi care se învoiesc să încredințeze papalității a șaptea lor împărăție, iar aceștia, după aceea, detronează fiara papală, arzând-o cu foc și mâncându-i carnea, pe măsură ce ea își atinge sfârșitul, fără să fie cine s-o ajute.

Președintele care urmează să fie al optulea, adică este dintre cei șapte, va fi, de asemenea, președintele care este implicat într-un război împotriva unei puteri a balaurului. Acel război este identificat atunci când al șaselea și cel mai bogat președinte stârnește întregile puteri globaliste ale balaurului. Dintre cei opt președinți finali, începând cu anul 1989, doi sunt decedați, rămânând șase

posibili președinți care ar putea fi implicați într-un război împotriva unei puteri a balaurului.

Dintre acele șase posibilități, patru sunt în mod deschis globaliști împuterniciți de puterea balaurului. Unul dintre cei șase, asemenea tatălui său, se declară republican, dar este republican doar cu numele și, asemenea tatălui său, este un reprezentant al puterii balaurului, cea globalistă. Dintre cei șase președinți în viață, numai unul nu este în mod clar globalist, iar el este președintele care îi stârnește pe globaliști. El este singurul dintre ultimii opt președinți care ar putea împlini elementul imaginii papalității, în ceea ce privește implicarea într-un război împotriva unei puteri a balaurului.

Primul președinte republican a citat în mod celebru, cu privire la Războiul Civil din Statele Unite, un text din Scriptură care se referă tocmai la acest fapt.

Iar Iisus, cunoscând gândurile lor, le-a zis: Orice împărăție dezbinată împotriva sa este adusă la pustiire; și orice cetate sau casă dezbinată împotriva sa nu va dăinui. Și dacă Satana scoate afară pe Satana, este dezbinat împotriva sa; atunci cum va dăinui împărăția lui? Iar dacă eu scot afară demonii prin Beelzebul, fiii voștri prin cine îi scot? De aceea ei vă vor fi judecători. Iar dacă eu scot afară demonii prin Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi. Matei 12:25-28.

Războiul balaurului împotriva celui mai bogat președinte, care a stârnit împărăția Greciei, nu poate fi decât între Donald Trump și globaliști, căci toți ceilalți cinci posibili președinți în viață sunt globaliști antiamericani. Când Lincoln a citat versetele anterioare, pentru a aborda scindarea națiunii în cele două tabere pro-sclavie și anti-sclavie, el se adresa Democraților pro-sclavie și Republicanilor anti-sclavie și, procedând astfel, aborda războiul din zilele de pe urmă dintre Democrații globaliști, pe care ultimul președinte republican îl stârnește prin mișcarea sa de MAGA-ism, pe care o reprezintă și o conduce.

Ca primul președinte republican, Lincoln îl prefigurează pe ultimul președinte republican. Ultimul președinte este, de asemenea, reprezentat de președintele republican de la timpul sfârșitului din 1989. Acești doi martori îl identifică pe președintele pe care îl prefigurează drept republican. Președintele republican de la timpul sfârșitului din 1989 nu a fost pur și simplu un republican, ci a fost primul dintre ultimii opt președinți. Ultimul președinte va fi fost, de asemenea, prefigurat de George Washington, primul președinte și primul Comandant Suprem.

La rândul său, Washington fusese prefigurat de primul președinte din perioada reprezentată de 1776, iar acel prim președinte (Peyton Randolph) a fost unul dintre cei șapte bărbați care au deținut funcția pe parcursul celor opt perioade reprezentate de șapte bărbați. Randolph a fost primul dintre cei opt și, prin urmare, l-a reprezentat pe Reagan, care a fost primul dintre cei opt, și el era al optulea, care era dintre cei șapte. Prin urmare, Randolph l-a reprezentat pe Washington (primul președinte), pe Lincoln (primul președinte republican), pe Reagan (primul președinte dintre ultimii opt) și pe al optulea președinte de după 1989, care, prin necesitate profetică, avea să fie al optulea, care era dintre cei șapte.

Washington ar fi de asemenea reprezentat tipologic de John Hancock, care era președintele în istoria reprezentată de 1789 și care era, asemenea lui Randolph, al optulea, care era dintre cei șapte. Randolph îl tipificase pe Washington, așadar, când Hancock se aliniază cu Randolph ca al optulea, care este dintre cei șapte, Hancock îl reprezintă pe al optulea președinte după 1989, care, din necesitate profetică, ar fi al optulea, care era dintre cei șapte.

Randolph, Hancock, Washington, Lincoln și Reagan îl prefigurează pe ultimul președinte. Doi dintre acești martori stabilesc că ultimul președinte va fi Republican. Doi stabilesc că ultimul președinte va fi al optulea, adică din cei șapte. Cei cinci președinți în viață, dintre cei opt președinți de după timpul sfârșitului din 1989, indică faptul că numai Trump deține ideologia politică pentru a fi implicat într-un război cu puterea balaurului.

Lincoln a fost precedat de James Buchanan, membru al Partidului Democrat, pe care istoricii onești îl consideră cel mai ineficient președinte din perioada timpurie a istoriei Statelor Unite, iar a cărui conducere ineficientă a generat, în esență, Războiul Civil american. Înainte ca Lincoln să fi depus jurământul, statele sudice începuseră deja să se desprindă din Uniune, iar la numai o lună după inaugurarea lui Lincoln s-au tras primele focuri de armă. Buchanan a pus în mișcare procesele care au produs un război pe care Lincoln a fost constrâns să-l soluționeze.

Reagan a fost precedat de cel mai ineficient președinte al epocii moderne. Carter, democrat, a făcut de rușine Statele Unite prin incapacitatea sa de a aborda în mod corect islamul radical din Iran.

Trump a fost precedat de Obama, un democrat, care a inițiat în mod deliberat diviziunile culturale, politice și economice ce nu au făcut decât să se accentueze de atunci încolo. Conducerea sa ineficientă era ilustrată atât de Buchanan, cât și de Carter, însă, în perioada în care a deținut președinția, mass-media dominantă începuse deja să se manifeste într-un paralelism cu Ministerul Reichului pentru Iluminare Publică și Propagandă al lui Adolf Hitler. Atacurile lui Obama împotriva instituțiilor sociale, politice, financiare și religioase ale Statelor Unite au fost trecute sub tăcere, pentru cei care au ales să nu vadă, iar ineficiența sa, ca unul care a jurat să protejeze Constituția, a fost cu grijă disimulată. Obama a pus Statele Unite într-o poziție stânjenitoare prin incapacitatea sa de a aborda în mod corect islamul radical, localizat în Iran.

Când Trump va fi reales în 2024, în calitate de al optulea președinte de la Reagan (1989) încolo, el va fi din nou precedat de un democrat globalist, împuternicit de balaur, care și-a adjudecat acum coroana de cel mai ineficient președinte din istorie, și care a făcut în mod repetat Statele Unite de rușine în încercarea sa de a aborda islamul radical, aflat în Iran, deși, din nou, mass-media dominantă modernă (așa cum este exemplificată de Ministerul Reichului pentru Iluminare Publică și Propagandă) lucrează pentru a îngropa acea realitate evidentă.

Când Reagan a preluat funcția, o criză nerezolvată cu islamul radical, localizată în Iran, fusese lăsată nerezolvată de către președintele democrat. Reagan a întreprins îndată demersuri pentru a inversa direcția tensiunilor dintre Statele Unite și islamul radical, așa cum este reprezentat de Iran. Când Trump a preluat funcția, o criză nerezolvată cu islamul radical, din nou localizată în Iran, nu doar că fusese lăsată nerezolvată, ci și finanțată de către președintele democrat. Trump a întreprins îndată demersuri pentru a inversa direcția tensiunilor dintre Statele Unite și islamul radical, așa

cum este reprezentat de Iran. Actualul președinte democrat a inversat tot progresul realizat de Trump, iar întreaga lume este acum atrasă în al treilea război mondial de conducerea ineficientă a lui Biden.

Aceasta împlinește nu doar lucrarea legată de Islam, reprezentată de ineficiența lui Carter și de promovarea Islamului de către Obama, ci și lucrarea lui Buchanan, aceea de a declanșa un război, pe care președintele republican a trebuit să îl rezolve.

Precum în cazul primului președinte republican, Trump a fost asasinat politic de către puterile globaliste ale balaurului în alegerile din 2020. În timp ce era socotit mort pe stradă, globaliștii fiarei de pe pământ și globaliștii din întreaga lume au început să sărbătorească, așa cum este profețit în Apocalipsa, capitolul unsprezece.

Și, când își vor fi sfârșit mărturia, fiara care se ridică din abis va face război împotriva lor, îi va birui și îi va ucide. Iar trupurile lor moarte vor zăcea pe strada cetății celei mari, care, în chip duhovnicesc, se numește Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul nostru. Iar dintre popoare, seminții, limbi și neamuri vor privi trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și nu vor îngădui ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte. Iar cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura de ei și se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci i-au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ. Iar după trei zile și jumătate, Duhul vieții de la Dumnezeu a intrat în ei și au stat pe picioarele lor; și o mare teamă i-a cuprins pe cei ce i-au văzut. Apocalipsa 11:7-11.

Am ajuns acum în anul 2024, în care Trump stă în picioare, iar lumea balaurului, care se bucura și petrecea din 6 ianuarie 2021 încoace, este acum confruntată cu „o mare frică”. Presa mainstream (MSM) este în panică. Propriile lor puncte de discuție încep să-și manifeste îngrijorarea că, așa cum spune vechiul cântec rock and roll, „bătrânul acela obosit pe care l-au ales rege”, nu are capacitatea de a rămâne suficient de aproape de cifrele lui Trump, pentru a le permite mașinilor lor de vot să-l împingă pe Biden în frunte. Presa mainstream este astăzi tot atât de mult o mașină de propagandă precum a fost Ministerul Reichului pentru Iluminare Publică și Propagandă în zilele lui Hitler.

Acest fapt a fost demonstrat în mod repetat, dincolo de orice posibilitate matematică de a fi altfel. De fiecare dată când un nou punct de discuție globalist este introdus în societate la scară largă, s-a documentat în repetate rânduri că diferitele canale de comunicare guvernate de mașinaria de propagandă a balaurului produc aceeași formulare, cuvânt cu cuvânt, atunci când descriu acest eveniment sau acea problemă.

Dacă vreunul dintre voi cunoaște jocul de copii de altădată numit „telefonul fără fir”, sau uneori „șoapte chinezești”, știți că atunci când oamenii se așază în cerc și, după cum se desfășoară jocul, prima persoană îi șoptește la ureche următoarei, iar apoi acea șoaptă este repetată de jur împrejurul cercului, șoapta inițială care străbate cercul se transformă invariabil în ceva diferit de ceea ce reprezenta prima șoaptă. Totuși, mass-media dominantă se așteaptă ca adepții ei să creadă că fiecare jurnalist din această țară și din întreaga lume alege cumva aceleași cuvinte și expresii pentru a explica poziția dragonului asupra unui subiect sau eveniment. Sute de așa-ziși jurnaliști au

analizat același eveniment și nu numai că au ajuns la aceeași concluzie, ci au și ales cuvintele și expresiile identice pentru a descrie evenimentul.

Ceea ce abordăm în acest moment nu este un atac asupra mașinăriei de propagandă a globaliștilor, ci constă pur și simplu în identificarea unei caracteristici profetice a războiului spiritual care are loc acum pe Pământ. În vremea lui Hristos, iudeii, în cele din urmă, l-au ales în mod public pe Cezar drept regele lor, respingându-L pe Mesia lor. În acea perioadă controversată, marele preot a formulat un argument pentru uciderea lui Hristos, un argument satanic și întemeiat pe un raționament viciat, dar, în același timp, adevărat.

Și unul dintre ei, numit Caiafa, care era marele preot în anul acela, le-a zis: Voi nu știți nimic și nici nu socotiți că ne este de folos ca un singur om să moară pentru popor și să nu piară întregul neam. Iar aceasta n-a spus-o de la sine; ci, fiind marele preot al anului acela, a profetizat că Isus avea să moară pentru neamul acela; și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să-i adune la un loc pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. Ioan 11:49–52.

Caiafa își elabora un raționament pentru a-L ataca pe Hristos și, procedând astfel, formula de fapt o previziune adevărată. El nu credea că Hristos trebuia să fie jertfa omenirii; pur și simplu dorea să-L ucidă. Mass-media mainstream a puterii balaurului înfăptuiește acum ceva similar în cazul lui Trump. Aceasta caută să insufle teamă în rândul populației, susținând că, dacă Trump va fi reales, va deveni un dictator, precum a fost Adolf Hitler. Democrații sunt partidul care este pro-sclavie și posedă trăsăturile partidului nazist, inclusiv o mașinărie de propagandă la nivel mondial, nu doar germană, însă ei susțin că, dacă Trump este ales, democrația va fi răsturnată, iar Trump va fi un dictator asemenea lui Adolf Hitler.

Aceasta este exact ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu identifică referitor la ultimul președinte al Statelor Unite ale Americii, deși mass-media dominantă, asemenea lui Caiafa, cel inspirat de balaur, nu înțelege că tezele ei de comunicare sunt profetice și se vor împlini într-adevăr.

„Țara noastră este în primejdie. Se apropie vremea când legiuitorii ei vor abjura într-atât principiile Protestantismului, încât să dea încuviințare apostaziei Romei. Poporul pentru care Dumnezeu a lucrat atât de minunat, întărindu-l să lepede jugul apăsător al papalității, va da, printr-un act național, vigoare credinței corupte a Romei și astfel va trezi tirania care nu așteaptă decât un imbold pentru a izbucni din nou în cruzime și despotism. Cu pași repezi ne apropiem deja de această perioadă.” Spiritul Profeției, volumul 4, 410.

Sunt conștient că, pe măsură ce identific elementele corupte ale Democrațiilor din Statele Unite, pe republicanii declarați care sunt de fapt globaliști, precum și pe globaliștii progresiști ai lumii, un cititor ar putea fi condus să creadă că nutresc un oarecare fel de simpatie politică față de Partidul Republican sau față de Donald Trump. Acest lucru este departe de realitatea faptelor; ultimul președinte urmează să devină un dictator, întocmai cum prezice mass-media mainstream, deși aceasta nu știe mai mult despre ceea ce prezice de fapt decât a știut Caiafa. Nu facem decât să identificăm dinamicile profetice asociate cu „interacțiunea complexă a evenimentelor umane”, care sunt reprezentate de roțile în roți ale lui Ezechiel.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

